

EL SEGLE XVIII. EL CREIXEMENT

4

14

La tendència al creixement no va parar. L'any 1708 el poble ja tenia vint-i-dues cases, amb 84 persones, de les quals es diu que 26 eren homes i 4 eren considerats pobres. L'any 1718, amb l'aplicació del reial cadastre, la demografia ja és esmentada en habitants: n'hi havia 105. Va seguir creixent fins al 1860, en què es comptabilitzen 562 habitants, per a continuació disminuir als 509 de l'any 1900, davallada causada, en gran part, per la crisi de la fil·loxera.

Passada la Guerra de Successió i perdudes les institucions i les lleis, el país va viure, però, un gran moment de creixement econòmic i demogràfic. Si a molts llocs es

duplicà el cens, a Vilafant es triplicà, ja que va arribar als 304 habitants l'any 1787. El secret del gran creixement del segle XVIII va ser la construcció del castell de Sant Ferran de Figueres, ja que de les bòbiles de Vilafant van sortir, a partir de mitjans del set-cents, els rajols que van emprar per a la seva construcció.

Aquest progrés urbà és manifest a finals del segle XVIII. De les 9 cases que hi havia el 1497, es va passar a 14 cases el 1553, a 26 el 1719 i a 76 el 1787. El creixement és comprovable a les façanes d'algunes de les cases construïdes. A la plaça, cantonada al racó del Trull, n'hi ha una amb una llinda de pedra

Aquesta foto antiga, presa des del que avui és el Centre, mostra l'eixida i l'era de can Maroi, l'era de can Nola i les cases de can Rateta i can Joan de l'Hòstia.

del 1591; al carrer de Figueres, pas de l'antiga carretera, una amb data del 1776; al carrer de Sant Cebrià, que s'enfila en direcció ponent, una altra del 1767; al carrer de la carretera vella de Besalú, ara carrer d'Olot, prop de la plaça, una del 1774 i una del 1846 i al carrer de Llers, que es dirigeix a un antic camí de les Pedreres, una del 1799. Per la part sud-est apareixen el carrer i la plaça de

la Ciutadella, que és un nom que podria rememorar algun vell fort desaparegut del qual no es té fins ara cap constància.

Els carrers, com és habitual, portaven el nom de la localitat a la qual es dirigien: Figueres, Borrassà, Olot i Llers o de l'església i del trull que, juntament amb el del patró de la parròquia Sant Cebrià, i el de Sant Narcís, foren els carrers primerencs.

La plaça de la Ciutadella és la segona del poble i és propera al Manol. El nom podria ser una reminiscència d'un petit fort que aprofitava la defensa natural del riu.

L'evolució demogràfica

1359 - 23 focs a Vilafant (10 de cavallers, 10 de l'església i 3 d'aloers) uns 115 habitants i 3 focs a Palol Sabaldòria, uns 14 habitants

1497 - Vilafant, 9 focs. Palol Sabaldòria, 1 foc.

1553 - Vilafant, 10 focs laics i 1 capellà. Palol, 3 focs laics.

1708 - Villafant, 22 cases amb 81 persones, i Palol, 8 cases amb 24 habitants.

1718 - 105 habitants

1787 - 304 habitants (1 capellà, 14 pagesos, 4 jornalers, 8 criats) En aquest cens es demostra un augment de dues-centes persones que s'ha de considerar motivat per les obres de construcció del castell de Sant Ferran de Figueres, que va promoure un gran increment de llocs de treball en aquesta població, derivat de la fabricació de rajols. Aquest cens també ens detalla que hi havia 84 homes i 97 dones solters, 43 homes i 64 dones casats i 5 homes i 11 dones vidus.

1860 - 562 habitants

1900 - 509

1910 - 609

1920 - 588 dels quals 245 sabien llegir. Hi havia 248 homes, dels quals 137 eren solters, 100 casats

i 11 vidus, i 261 dones: 123 solteres, 100 casades i 38 vidues.

1930 - 606

1940 - 569

1950 - 584

1960 - 689

1970 - 1183

1975 - 1353

1980 - 1506

1985 - 1964

1990 - 2639

1996 - 3487 (1757 dones i 1730 homes)

Es pot veure que entre 1960 i 1996 hi ha un creixement de 2.798 veïns, que representa un 400% i que col·loca la població de Vilafant en el segon lloc de la comarca, després de Roses, de creixement proporcional més considerable. El resultat dona una densitat de 420 habitants per km². Aquest increment és conseqüència del creixement vegetatiu normal i de l'augment migratori procedent sobretot de persones que treballen a Figueres. Segons un estudi econòmic, la procedència dels residents era del 31,8% del propi municipi, 26,6 de la comarca, 8,1 de les comarques veïnes, 2,9 de la resta de Catalunya i 30,5 de fora de Catalunya.